

LIEWERS MINDER AS MEER

'n Tweegesprek uit die kabaret

Blomtyd is bloeityd

BLOMTYD IS BLOEITYD

Eerste opvoering: 1987

Ongepubliseerd:

Projeksie

Blomtyd is bloeityd het ontwikkel uit 'n program wat vir Amanda Strydom geskryf is, maar ongelukkig nooit plaasgevind het nie. Talle monoloë vir Strydom is toe "ont-span" tot dialoë. In *Blomtyd is bloeityd* maak Aucamp van 'n enkele komponis gebruik, 'n gebruik wat hy ook in sy verdere kabaretproduksies sou handhaaf. Aucamp noem sy stuk "'n revue vir vroue", aangesien talle dansnommers daarvoor beplan is. Die danse het in die praktyk weggeval, sodat *Blomtyd* in wese 'n kabaret is - 'n feministiese kabaret.

Proloog

Die masker (*tags: kiewes minder as meer*)

Vra alles behalwe die liefde Komponis: Coenie die Villiers
Muurblomme

n Ooropgemaakte vrou met n maskeragtige gesig kom haastig op die verhoog, op die gelui van die telefoon af; sy neem die gehoorbuis gretig op.

VROU (met n diep stem) Hello ...?

VRIENDIN Met Marcia.

VROU O, jy Marcia?

VRIENDIN Hoe klink jy so teleurgesteld?

VROU Eerlik gesê, já.

VRIENDIN In dié geval ...

VROU Kom nou, moenie aanstoot neem nie ... Twee ou strydrosse soos ons ... Jy onthou mos vir Zarah Leander: "Nachts ging das Telefon ..."

VRIENDIN (glimlag teen haar sin) En as dit nou ^{maar} Waldemar is ...

VROU En dan is dit nie Waldemar nie. (Lag hardop, maar skielik is die grap nie meer snaaks nie.) Of altyd maar wéér Waldemar ... (Heftig) Maar as hulle eers na ouman begin ruik, moet die Waldemars van dié wêreld maar hul koffertjies pak ...

VRIENDIN Wat's dit met jou? Is jy ongelukkig?

VROU Kyk, Marcia, oor geluk bekommer ek my nie. Dis 'n ding wat net in woordeboeke staan. Ek gaan Gym toe, en na my homeopaat, en ek volg die Beverly Hills-dieet. En dis vir my genoeg.

VRIENDIN Geen illusies oor nie?

VROU O, nee - ek het hulle net uitgedun. Ek hou 'n paar aan wat my goed pas ...

VRIENDIN (ligtelik spottend) Soos grimering.

VROU Ja, grimering is een. 'n Mens kan ver kom met vandag se grimeerfoefies ...

VRIENDIN Wat? Poefies?!

VROU Foefies, Marcia, foefies! Lyk my Afrikaans groei onder jou uit ... Waar was ek? 'n Mens wil illusies skep vir die relevante seks, 'n blom bly vir die regte by ... A nice line, nè Marci? Ek moet dit tog onthou ... Het jy tyd, dan vertel ek jou my jongste storie oor illusies?

VRIENDIN Ek wou jou eintlik iets vra ...

VROU Dan hét jy tyd. Wag, ek steek net 'n sigaret aan.

(*Steek sigaret aan*) Van tyd gepraat, ek dink nou net aan 'n familiegrap, van my tant Maraaid wat vir die eerste keer in Johannesburg kom ...

VRIENDIN

Ek dink ...

VROU

... en dit was op die stasie, en daar's niemand om haar af te haal nie, en sy't nie 'n horlosie nie, en sy sien die ou daar staan, en sy vra paniekerig: "Meneer, het jy die tyd?" En weet jy wat antwoord hy haar toe? "Ek het nie die tyd en ook nie die lus nie." (*Lag uitbundig; verstik in haar sigaretrook en hoes rou*)

VRIENDIN

Veronica, rook jy dan weer?

VROU

(*ignoreer vraag*) Verbeel jou, nie lus nie ...

VRIENDIN

(*effens geïrriteerd*) Wat van jou eintlike storie?

VROU

(*dink na*) O, my eintlike storie?

VRIENDIN

Dit het jy van afdwaal, Veronica.

VROU

Ek dwaal *nooit* af nie, Marcia. Ek stuur doodgewoon met ompaaie op my doel af.

VRIENDIN

Nou stuur 'n bietjie vinniger.

VROU

(*vies*) Jy kan tog so prosaïes wees, Marcia. Maar goed, hier kom hy. Dit was in die Café Wien, en ek het my met een koppie koffie na die ander probeer troos ...

VRIENDIN

Koffie? Dit moes voor tien gewees het.

VROU

Skei uit!

VRIENDIN

En laat ek nou sien: jy het oor Philip getreur.

VROU

Oor Jacques. Sy dood het my tog geruk. En skaars twee-en-dertig. Ons was vyf jaar saam, aan en af, en daar was goeie tye ook. En as bedgerief ... (*Lag laag en suggestief*) Wel, ek sit nog so in die Café Wien toe hierdie hemelse nommer oorkant my kom sit, Nordies en blond, met dáárdie soort blou oë ...

VRIENDIN

(*spottend*) ... wat in jou siel inkyk ...

VROU

Ja, ja, jy's reg, wat in jou siel inkyk ...

VRIENDIN

... maar hulle siel bly verborge ...

VROU

(*agterdogtig*) Hoe weet jy?

VRIENDIN

Ek ken jóú.

VROU

(*frons*) Wel, ek sal 'n lang en mooi storie kort maak omdat jy niks beters verdien nie, Marcia!

- VRIENDIN Ag, kom nou, ek speel sommer.
- VROU *(nog altyd gesteurd)* Vibes en all that jazz, reg van die begin af. Ons bewe voor mekaar soos twee renperde. *(Skielik woedend)* Maar dit was helder oordag, ek het in die volle lig gesit ...
- VRIENDIN Die Wien is 'n bietjie ...
- VROU Hy moet tóg gesien het! Die lampies op die tafels.
- VRIENDIN Wat gesien het? Ek verstaan nie.
- VROU Toemaar, jy sal nou-nou verstaan. Hy het opgestaan, na my gekom, sy hand na my uitgesteek ... Nes in die advertensies, Marcia, met sagte fokus en al, en op die agtergrond die Elvira Madigan-musiek. *(Neurie die musiek)* Ons is na sy plek toe. Art Deco all the way. Piss elegant. En hy stuur my by al die collector's pieces verby sonder dat ek behoorlik kan kyk en uitvra, en na 'n bed so groot soos 'n oseaan, met baie lampe in die kamer, en 'n spieël teen die plafon. En hy druk hom teen my aan, en begin my uittrek, en "Gott im Himmel", skree hy, "Gott im Himmel, jy's dan 'n vrou!" En ek neem my pelsjakkie op, soos 'n kruis, en loop daar weg met die bietjie waardigheid wat ek nog oorhet. En daarom, Marcia, grimeer ek nou versigtiger, en as ek jou raad verskuldig is, moet jý ook ...
- VRIENDIN *kap gehoorstuk op mik neer.*
- VROU *(kyk verbaas na haar gehoorbuis en vra aan gehoor)* Het ek dan nou iets verkeerds gesê? *(Sit gehoorbuis neer)*